

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19684

гр. София, 02.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА

като разглежда докладваното от ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА
Гражданско дело № 20231110116259 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на глава двадесет и първа от ГПК „Бързо производство“

Образувано е по постъпила искова молба от Ц. Н. Н. срещу ФИРМА, с която при условията на обективно съединение са предявени иски с правна квалификация чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл. 225 КТ.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който оспорва предявените иски като неоснователни.

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК, при която съдът намира, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Ищецът и ответникът са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи дисциплинарната преписка в цялост следва да се остави без уважение, тъй като относимите към спора писмени доказателства, в т.ч. видеозаписи на оптичен носител, са приложени към отговора на исковата молба. Без уважение следва да се оставят и исканията за задължаване на ответника да представи справки за получени награди и наложени наказания, както и за последното получено брутно трудово възнаграждение от ищеца, защото обстоятелствата, за които същите се отнасят, не са спорни по делото.

Следва да се допуснат поисканите от ищеца гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели.

Така мотивиран и на основание чл. 312, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на 27.06.2023г. от

11,20 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи и препис от настоящето определение, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба, ведно с приложенията към него.

ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора писмени доказателства по описа, обективизиран в същите.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца по чл. 190 ГПК.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Г. С. И. и Ч. Т. П. за установяване конкретните обстоятелства, при които е осъществена процесната дисциплинарна простъпка.

ДОКЛАДВА делото, както следва:

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от Ц. Н. Н. срещу ФИРМА, с която при условията на обективно съединение са предявени искове с правна квалификация по чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл. 225 КТ.

Ищецът твърди, че работел по безсрочно трудово правоотношение с ответника, по силата на което заемал длъжността „водач на автомобил до 9 места“. Твърди, че уволнението му, извършено със заповед №*****/22.02.2023г. на ФИРМА е незаконно. Излага съображения, че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание била опорочена, тъй като не му бил предоставен разумен срок за даване на обяснения и обжалваната заповед не била мотивирана в достатъчна степен от обективна и субективна страна. В тази връзка развива и съображения, че вмененото му нарушение на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация не е такова по чл. 187, ал. 1 т. 7 КТ, доколкото не касае несъобразяване със законно разпореждане на работодателя, а с нормативно регламентиран начин на поведение на служителите. Твърди, че поведението му, послужило като основание за реализиране на дисциплинарна му отговорност, не е било извършено виновно. Следвало да се отчете, че простъпката била извършена в извънработно време, а изводът за осъществяването ѝ следвал само от показанията на полицейските служители, посетили жилището му, които били заинтересовани. В тази връзка излага, че спрямо него били осъществено полицейско насилие, за което сезирал СРП. Освен това в случая при налагане на дисциплинарното наказание работодателят не преценил тежестта на нарушението и чистото дисциплинарно минало на ищеца. Твърди, че последното получено брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец при ответника (м. януари 2023г.) било в размер на 1750,21 лева. Предвид изложеното моли съда да отмени уволнението му и да го възстанови на заеманата до уволнението длъжност, както и да осъди ответника да му заплати обезщетение за оставане без работа поради незаконното му уволнение в размер на 10501,26 лв. за периода от 22.02.2023г. до 29.03.2023г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане. Претендира разноски.

Ответникът твърди, че е спазил процедурата по налагане на дисциплинарното наказание, а по същество – че вменените нарушения са извършени от ищеца виновно. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

- **обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения** – правата на ищеца произтичат от незаконното му уволнение от ответника.

- **правна квалификация** – предявените искове са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 вр. с чл. 225, ал. 1 КТ

- **права и обстоятелства, които се признават и не се нуждаят от доказване** – наличието на валидно безсрочно трудово правоотношение между страните за твърдения период и размера на полученото от ищеца трудово възнаграждение за м. януари 2023г. като последен пълен отработен месец преди уволнението му от 1750,21 лв.

Съдът **РАЗПРЕДЕЛЯ** доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

В тежест на ищеца е да докаже съществуването между страните безсрочно трудово правоотношение, което е прекратено с процесната заповед.

В тежест на ответника е да докаже, че са спазени формалните изисквания за ангажиране дисциплинарната отговорност на ищеца в т.ч. изискването на обяснения преди връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно уволнение и че ищецът виновно е извършил твърдените нарушения на трудовата дисциплина, както и че наложеното за тях наказание се явява съответно.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т.3 вр. с чл. 225, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа за сочения период, че оставането му без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на brutното трудово възнаграждение при ответника, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

Ищецът не сочи доказателства за установяване твърденията за оставането му без работа.

УКАЗВА на страните, че в **едноседмичен** срок от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____